

Endelig kan det jo ikke overraske nogen, at Venstre i bemærkningerne glæder sig over, at arbejdsgiverne endnu en gang friholdes fra forpligtelsen til at uddannelsesplanlægge.

Som jeg sagde under førstebehandlingen, så er vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe af den opfattelse, at alle arbejdsgivere har en både moralsk og samfundsmæssig forpligtelse til at være med til gennem en ordentlig uddannelsesplanlægning at løfte den samlede uddannelsesopgave både for dem, der er i arbejde, og dem, der er ledige.

Enhedslisten beklager i betækningsbidraget, at erhvervsområdeudvalgene nedlægges, og at man fratager arbejdsmarkedets parter det faglige selvstyre. Dette synspunkt er jeg uenig i. Områdeudvalgene blev nedlagt som en konsekvens af det frie optag på skolerne og indførelsen af det nye økonomistyringsystem. Udvalgenes primære opgave eksisterer ganske enkelt ikke mere. Og jeg vil da gerne minde om, at arbejdsmarkedets parter besidder alle pladser i skolerne bestyrelser, og i Uddannelsesrådet besidder man alle pladser med stemmeret, dog ikke formandsposten.

Lov om arbejdsmarkedsuddannelser er en af de meget vigtige uddannelseslove i vores uddannelsessystem. Loven danner baggrund for vores ikkeuddannede og kortuddannede uddannelsesmuligheder. Derfor er det alt andet lige glædeligt at konstatere, at i hvert fald syv af Folketingets partier inklusive Venstre i sidste ende har tilkendegivet, at man ved tredjebehandlingen stemmer for lovforslagets endelige vedtagelse. Det vil den socialdemokratiske folketingsgruppe godt udtrykke tilfredshed med. Vi imødeser nu, at der bliver ro om denne lov, således at vi kan få løst den store uddannelsesopgave, der ligger foran os.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal bare lige for en ordens skyld gøre hr. Poul Erik Dyrhund opmærksom på, at Venstre ikke har lavet bemærkninger til loven. Vi har lavet et betækningsbidrag, og så har vi lavet en række ændringsforslag.

Venstre finder det derimod meget betænkeligt, at regeringen nu i sidste time, forud for at Tinget skal på juleferie, haster den ellers så længe varslede reform af voksen- og efteruddannelsessystemet igennem Folketinget her i forbindelse med den travle behandling af finansloven og dens følgelove. Jeg kunne godt have undt arbejdsministerens forslag en langt bedre

og mere gennearbejdet behandling. Det tror jeg i og for sig også at brugerne af AMU-uddannelserne ville have sat pris på.

I tilfældet som dette kan man med rette tale om lovsjusk og bebrejde Folketinget, at vi ikke gør arbejdet godt nok. Det ligner ikke noget at fremsætte en omfattende lovreform den 1. december med første behandling den 7., betækningsafgivelse den 11. og så anden behandling her i dag, den 13.

Det kunne alt sammen være meningsfyldt og på sin plads, hvis der var tale om hastelovgivning, men det er der jo ikke, vil jeg sige til arbejdsministeren, for denne lovgivning, der er til behandling, skal ikke træde i kraft før den 1. juli 1996. Og en del af lovgivningen skal oven i købet først træde i kraft den 1. januar 1997. Så hvorfor dette hastværk? Det må jeg stille mig særdeles uforstående overfor. Vi har jo slet ikke haft tid til at behandle lovforslagene i udvalget. Vi har dårligt nok fået besvarelser på alle henvendelser til udvalget endnu. Sagen er, at vi havde haft al mulig tid til at behandle regeringens reformforslag, hvis ellers regeringen havde fremsat det i tide og ikke havde forsøgt, som man gjorde det i oktober måned, at skrive reformen ind i betænkningen til et andet lovforslag.

Men regeringen har altså valgt at gennemføre reformen her i sidste time på trods af, at det såkaldte 4-parts-udvalg allerede i sommeren 1994 pegede på en række ændringer af det nuværende system. 4-parts-udvalgets indstillinger blev siden fulgt af teksten i sidste års finanslovaftale, hvor det jo bl.a. hed: »Regeringen vil i 1995 søge gennemført en voksen- og efteruddannelsesreform. Den nærmere udmøntning af reformen vil blive drøftet med arbejdsmarkedets parter og partierne bag denne aftale, således at der i foråret« – altså foråret 1995 – »kan vedtages den fornødne lovgivning med henblik på ikrafttræden af reformen den 1. januar 1996.«

Efter denne kritik af regeringens procedure bag disse lovforslag skal jeg dog ikke undlade at give udtryk for min tilfredshed med, at regeringen har lyttet til en række af vore argumenter om principperne for en voksen- og efteruddannelsesreform. Vi er således godt tilfredse med, at der indføres taxameterstyring, som vi kender det fra andre dele af uddannelsessektoren, at der indføres frit optag – her er det vigtigt for mig at understrege, at der ikke er tale om fri adgang, men derimod om frit optag – at man har droppet tanken om tvungen uddannelses-